

Stockholm 2024-10-10

Vi epost: ju.remissvar@regeringskansliet.se
ju.L4@regeringskansliet.se

En ändamålsenlig vapenlagstiftning (SOU 2024:31)

Diarienummer Ju2024/01121

Svenska Skyttesportförbundet yttrande över betänkandet en ändamålsenlig vapenlagstiftning (SOU 2024:31).

Svenska Skyttesportförbundets (SvSF) allmänna synpunkter

SvSF är mycket positiva till att Regeringen har tillsatt en utredning vars huvudsakliga syfte varit att ”skapa ett regelverk som inte i onödan försvårar för legala vapeninnehavare som jägare och sportskyttar samt att göra regelverket mer överskådligt och lättillgängligt”. Detta är något som skytte- och jägarorganisationerna vid flertalet tillfällen framfört önskemål om.

Vi konstaterar att det finns flera förslag som är positiva för oss som organisation och legala vapeninnehavare. Vi noterar också att det finns förslag som vi anser är onödigt betungande för legala vapeninnehavare och där samhällsnyttan inte motsvarar den ökade administrationen och kostnaden för enskilda och organisationer. Slagsidan i utredningen beror enligt oss delvis på det stora inflyttande som Polismyndigheten har haft i utredningen och det faktum att man använder det stora antalet illegala vapen i samhället som argument för att ytterligare reglera och försvåra för legala vapenägare.

Vi anser att det är otillfredsställande att utredaren som denne själv skriver ”har haft särskilda möten med företrädare för Polismyndigheten, och i behövliga delar stämt av textavsnitt med Myndigheten för samhällsskydd och beredskap respektive Säkerhetspolisen”. Utredaren har också haft flertalet möten med den tillsatta expertgruppen, där representanter för Polismyndigheten också ingår.

Vi som blir direkt berörda av ändringar i vapenlagen, dvs de auktoriserade målskjutnings- och jaktorganisationerna och de legala vapenägarna har utredaren endast ”träffat företrädare för”.

Svenska skyttesportförbundet är Sveriges största skytteorganisation för målskjutning med verksamheter inom följande områden:

- Gevär: allt från de olympiska grenarna med luftgevär, via viltmål till långhållsskytte med avstånd upp och 1000 m.
- Pistol: från 10 m luftpistol till Grovpistol (kaliber .32-.38), där flera av grenarna är olympiska.
- Lerduva: Här har vi både olympiska grenar och icke-olympisk verksamhet. Vi har också nära koppling till jägarorganisationerna då vi har grenar där man skjuter på rörliga mål.
- Som frivillig försvarsorganisation (FFO): Som sådan genomförs i vår regi tävlingsverksamhet med och för försvarsanställda. Så lång tid tillbaka tävlar vi också med K-pist. Förbundet organiserar mer än 110 000 medlemmar i drygt 1000 föreningar, från norr till söder. Vi anser att detta och föreningarnas många skjutbanor gör oss till en viktig del av totalförsvaret.

Svenska Skyttesportförbundets (SvSF) specifika synpunkter

- 4 kap 8 §: SvSF tillstyrker att kravet på ”synnerliga skäl” ersätts med ”särskilda skäl”.
- 4 kap 9 §: SvSF anser att det skulle gagna skyttesporten om kravet på ”synnerliga skäl” ersattes med ”särskilda skäl” även här. Skytte med kulsprutepistol är till nytta för totalförsvaret.
- 4 kap 12 §: Tidsbegränsning högst 5 år är oförändrat kvar för enhandsvapen samt lådor och stommar till dito, ”om inte särskilda skäl talar emot”. Hittills har, oss veterligen, ingen lyckats visa sådana särskilda skäl. Förnyelse av licenser är påtagligt betungande för såväl den enskilde vapeninnehavaren som för skytteorganisationerna, och detta utan att omprövningen ger någon verifierad samhällsnytta. SvSF motsätter sig att kravet på tidsbegränsning av tillstånd för enhandsvapen är kvar.
- 5 kap 2 §: SvSF tillstyrker förslaget.
- 5 kap 17—19 §§: SvSF tillstyrker förslagen.
- 9 kap 6 §: SvSF tillstyrker att det tydliggörs att en sammanslutning får låna ut ett vapen vid upprepade tillfällen.
- 9 kap 8 § b): Regleringen av åldersgränserna i detta moment försvårar fostran av juniorelitskyttar på enhandsvapen i Sverige. Uppsiktsutlåning av enhandsvapen bör kunna jämföras med övriga vapen i detta hänseende.
- 16 kap 3 § och 6 §: SvSF har inget att erinra mot förslagen.
- 18 kap 3 §: SvSF anser att förslaget är bättre än nu gällande lag, men att tillstånd inte ska vara tidsbegränsade.
- 18 kap 14 §: SvSF tillstyrker förslaget.

SvSF mer detaljerade synpunkter

6.4.2 Det bör tydliggöras när den som inte fyllt 18 år får ges innehavstillstånd

SvSF delar utredarens uppfattning att innehavstillstånd bör kunna ges i fler fall och i högre grad än vad Polismyndigheten idag anser möjligt.

6.4.3 Den som är under 18 år ska kunna få innehavstillstånd för jakt eller målskjutning om det finns särskilda skäl

SvSF noterar att utredaren har lyssnat på våra synpunkter när det gäller möjligheter för personer under 18 år att inneha skjutvapen. Polismyndighetens nuvarande tillämpning av lagstiftning är

mycket otillfredsställande där unga duktiga och ambitiösa aktiva allt för ofta nekas innehavstillstånd.

Utredaren föreslår en gräns på 18 år för innehavstillstånd för skjutvapen (20 för helautomatiska skjutvapen) men med möjlighet till undantag om det finns särskilda skäl. Vi är positiva till att utredaren tydliggör och förslår utvidgning av möjligheten att ge underåriga innehavstillstånd. Vi tycker dock att det är viktigt att de särskilda skälen för undantagen är tydliga och konkreta. Utredaren har föreslagit fyra skäl som särskilt ska beaktas för personer under 18 år när det kommer till innehavstillstånd för skjutvapen.

1. Sökandens ålder och mognad

Detta bör tas bort då mognad är en subjektiv bedömning som riskerar att bli mycket svår att bedöma i praktiken. Utredaren har heller inte presenterat något förslag på hur mognad ska mätas eller utvärderas. Detta riskerar att leda till ojämlik och subjektiv bedömning beroende på vem som hanterat tillståndsprövningen. Detta bör ersättas med en standardiserad och helst digitaliserad skytteborgen som skyttesammanslutningen till-sänder Polismyndigheten.

2. Typ av vapen ansökan avser

Här kan man skilja på effektbegränsade skjutvapen som får innehas utan tillstånd av den som fyllt 18 år och andra skjutvapen. Här ska kraven ställas betydligt lägre för effektbegränsade skjutvapen jämför med andra skjutvapen.

3. Behov av vapnet enligt bestämmelserna för utlåning

SvSF anser att behovet ska vara det tyngst vägande skälet. Vi har ett antal tydliga exempel då behov av eget skjutvapen är stort. Elever som genomgår gymnasieutbildning på RIG eller NIU nivå. Det vill säga våra idrottsgymsnasier som oftast är på annan ort än föräldrahemmet. I normalfallet är man i denna studiemiljö från året man fyller 16 år och i 3 eller 4 år framöver. Detta är personer som tränar och tävlar på en mycket hög nivå. Ett annat mycket tydligt exempel är personer som tävlar på en sådan nivå att de regelbundet åker utomlands på tävlingar eller läger. Att inte ha innehavstillstånd till eget skjutvapen försvårar utövandet för dessa duktiga atleter i så stor utsträckning att det i praktiken inte går att göra en elitsatsning. I förlängningen riskerar detta att leda till att vi i Sverige får svårare att hävda oss på internationella mästerskap som OS och VM. Vi vet också att behovet av eget skjutvapen från 15 års ålder är stort också bland aktiva inom skidskytte. Behovet skulle kunna styrkas av en skyttesammanslutning så som förening eller huvudorganisation.

Vi tror att övriga auktoriserade organisationer kan lista motsvarande konkreta behovskrav.

4. Medgivande från vårdnadshavare/förmyndare

SvSF tillstyrker kravet på förmyndares samtycke för att en underårig ska ges tillstånd att inneha skjutvapen. Givetvis ska dessa vapen förvaras i enlighet med vapenregleringens krav.

6.7.1 Aktivitetskraven för målskjutning

SvSF tillstyrker utredarens förslag att polismyndigheten ska genomföra dialog med skytteorganisationerna i frågan.

7.6.1 Gränsen för kravet på mycket kvalificerat behov bör inte ändras

SvSF delar inte utredarens slutsats att gränsen för när det krävs ett mycket kvalificerat behov för innehav av ytterligare målskjutningsvapen bör vara oförändrad. SvSF anser istället att kravet på mycket kvalificerat behov i första hand bör tas bort och i andra hand att kravet ska inträda först vid

tolv enhandsvapen och tio andra vapen. SvSF har ingen invändning mot att bestämmelserna ska förtydligas avseende att det antal som avses inbegriper kompletta skjutvapen samt stommar och lådor.

SvSF delar utredarens bedömning av att det inte finns eller går att definiera ett presumerat behov för målskjutningsvapen. Behovet bland målskyttar varierar kraftigt utifrån vilka grenar skytten tävlar i, vilka krav dessa grenar ställer på vapnet och hur vapnet rent tekniskt kan anpassas till dessa krav.

(alt hur de aktuella vapnen är konstruerade, hur vapnen kan eller inte kan ändras för att anpassas till olika grenar samt vilka krav som ställs för att ett vapen ska kunna få användas i olika grenar.)

Utifrån utgångspunkten att ett presumerat behov inte kan fastställas är det svårt att förhålla sig till kravet på ett kvalificerat behov, då detta inte grundar sig på några faktiska förhållanden/kriterier. Den behovsprövning som sker i dagsläget för de vapen som understiger gränsen för när kravet på kvalificerat behov ska tillämpas bör gälla oavsett vapeninnehav. I och med att det för att få licens på ytterligare vapen krävs att det föreligger ett behov kommer även behovsbedömningen att bli hårdare ju fler vapen skytten innehar, och således ökar kraven i praktiken i takt med antalet vapen som innehas. Behovskravet ökar därmed på ett förutsebart sätt och säkerställer att den individuella vapenägaren inte har fler vapen än vad just denna har behov av. Kravet blir således mer dynamiskt och stämmer bättre överens med de verkliga förhållandena.

Avseende det som anförs av utredningen om att legala vapenägare skulle kunna bli föremål för kriminella eller andra våldsbevakande personer utifrån vapeninnehav är det enligt vår mening missvisande. Uppgifter om hur många vapen en viss person har omfattas av strikt sekretess. SvSF förstår det därför som att utredningen menar att detta skulle kunna läsas ut av t.ex. vilka klasser eller grenar en viss skytt tävlar i. För att kunna tillgodogöra sig den typen av information krävs djupgående kunskaper om klassindelningar och vilka krav som ställs på vapnen i olika grenar. En person kan i vissa fall tävla i ett flertal grenar med samma vapen, och i andra grenar enbart med ett visst specifikt vapen. Det är även vanligt att en skytt tävlar med föreningsvapen, och då alltså själv inte innehar något vapen av den aktuella typen. Den risk som utredaren nämner är enligt vår mening därmed snarast en rent teoretisk risk. Vidare visar den statistik som utredaren redogjort för att de skyttar som ansöker om vapen där det finns ett krav på kvalificerat behov sällan får avslag för att kravet inte är uppfyllt. Det innebär att den risken redan i dagsläget finns. Utifrån att utredaren redogör för att det rör ett fåtal vapenägare saknas även risk för att antalet innehavare av den mängd vapen som utgör en risk skulle öka. Att ta bort kravet på kvalificerat behov underlättar därmed handläggningen och ger ett mer dynamiskt och rättvisande krav, utan att det på något sätt ökar risken för missbruk av legala vapen.

Om lagstiftaren anser att det, trots ovan anförda resonemang, utifrån säkerhetsaspekter finns ett behov av att ha ett krav på kvalificerat behov inom målskytte menar SvSF att denna ska höjas.

Avseende utredarens förslag om att förtydliga kravet på kvalificerat behov så anser SvSF att detta är nödvändigt om kravet ska kvarstå. Det tredje kriteriet, det som då ska skilja ut kravet på kvalificerat behov från den behovsbedömning som sker vid ett mindre vapeninnehav, framstår dock enligt vår mening som oklart. Det saknas motivering om varför detta ska anses vara ett avgörande kriterium eller på vilka överväganden som skett. Det saknas vidare definition kring vad som egentligen menas med att skytten tävlar på minst nationell nivå, vilket enligt vår mening måste tydliggöras. Innebär det att skytten ska delta i tävlingar utanför sitt län? Över hela landet? Att skytten deltar i svenskt mästerskap eller riksmästerskap? Att skytten deltar i serietävlingar som är landsomfattande? Detta är inte en bedömning som kan överlämnas till de enskilda

vapenhandläggarna eller Polismyndigheten utan måste vara tydligt då det rör sig om ett krav som regleras i lag.

9.7 En särskilt sträng reglering behövs

SvSF instämmer inte i utredarens bedömning att enhandsvapen generellt ska kategoriseras som särskilt samhällsfarliga. Att generellt kategorisera enhandsvapen som särskilt samhällsfarliga, och inte bara de som ligger inom kategori A i vapendirektivet uppfattar vi som synnerligen hämmande för de målskyttar som är aktiva inom SvSF och nyttjar enhandsvapen.

9.8 Kravet på synnerliga skäl bör ersättas eller förtydligas

SvSF tillstyrker utredarens förslag att ta bort kravet på synnerliga skäl för innehavstillstånd på enhandsvapen. Vi tillstyrker dock inte utredarens förslag att det ska kvarstå för innehavstillstånd för helautomatiska skjutvapen. Den verksamhet som omfattar helautomatiska vapen inom SvSF genomförs utifrån en gedigen bas av utbildning och prövning samt återkommande kontroller vilket borgar för att synnerliga skäl för vapen i SvSF verksamhet ej bör omfattas av dessa skäl vid prövning om tillstånd.

9.9 Det bästa alternativet till synnerliga skäl

SvSF anser att Synnerliga skäl bör ersättas med Särskilda skäl. Särskilda skäl anser SvSF är det bättre alternativet då det möter den praxis som idag nyttjas för att bedöma om en skytt uppfyller det krav som ställs på tillståndsinnehavaren av enhandsvapen för målskjutning. Vi anser det även lämpligt att ha samma bedömandegrund för även helautomatiska vapen inom SvSF verksamheten likt det som anges under 9.8.

10.5 Femårstillstånden bör behållas för skjutningsändamål

SvSF anser att kravet på femårstillstånd tas bort i sin helhet. Den grundliga prövning som idag genomförs vid sökande om tillstånd samt den administrativa börda som omprövning vart femte år medför, både för individ, myndighet och skyttesmanslutning borgar för att ta bort detta krav.

10.8 Åtgärder för att motverka de olägenheter femårstillstånden medför

I likhet med 10.5 anser SvSF att den mest lämpliga åtgärden är att ta bort femårstillstånden. Om tidsbegränsade innehavstillstånd kvarstår måste kraven på aktivitet vara tydliga och utan godtycke. Det bör även finnas tydliga kriterier för när undantag från kraven på aktivitet kan bli aktuella och vilka dessa skäl i så fall är.

11.4 Tydligare krav på lämplighet hos personer med betydande inflytande

SvSF tillstyrker förslaget om ett tydligare regelverk vad avser personer med betydande inflytande i skyttesammanslutningar. Vi anser dock inte att enskilda personers ekonomiska ställning ska vara avgörande för skyttesammanslutningars innehavstillstånd. Detta är ideell verksamhet där ekonomi är av underordnad betydelse.

11.6 Tydligare krav för innehav av enhandsvapen och helautomatiska vapen

SvSF tillstyrker utredarens förslag att det ska inte längre ska gälla några krav på synnerliga skäl för att en skyttesammanslutning ska få ges tillstånd att inneha helautomatiska vapen eller enhandsvapen. I stället ska det av den nya vapenlagen framgå att en skyttesammanslutning får ges tillstånd att inneha helautomatiska vapen endast om vapnet behövs för verksamhet som är av betydelse för totalförsvaret. Enhandsvapen är en central del av SvSF verksamhet och bör inte omfattas av några särskilda krav.

11.7 Anmälan och registrering av den som har ett betydande inflytande

SvSF tillstyrker förslaget om ett tydligare regelverk vad avser personer med betydande inflytande i skyttesammanslutningar när det gäller anmälan och registrering men med ett undantag. Att detta ska ske så snabbt som möjligt som utredaren föreslår blir praktiskt mycket svårt att uppfylla. Det behöver vara en tidsfrist på ett antal veckor så att den ideella föreningens medlemmar på sin fritid hinner färdigställa och signera mötesprotokoll mm. Så snart som det är möjligt är därmed i dessa fall, tvärt emot vad utredningen skriver, inte samma dag utan först inom exempelvis en månad.

Vi önskar också att det tydliggörs vad som menas med personer med betydande inflytande i skyttesammanslutningar. Vi anser att det tydligt ska framgå att detta berör skyttesammanslutnings ordinarie styrelseledamöter och inga andra.

11.8 Krav på föreståndare och ersättare bör inte införas

SvSF tillstyrker utredarens förslag att det inte bör införas krav på föreståndare och ersättare för skyttesammanslutningar.

Avsnitt 14.3.2, 14.3.3 samt 14.3.5, system med vapenhanterare

SvSF ställer sig positiva till förslaget om vapenhanterare, då detta är ett område som tidigare varit oreglerat vilket försvårat för skytteföreningarna att involvera engagerade ideella utan att helt veta vilken typ av hantering som varit lagenlig när dessa inte själva innehått vapentillstånd. För skyttesporten är det viktigt att exempelvis föräldrar kan hjälpa till i föreningen även om dessa inte innehar och inte heller har något behov av att inneha egna vapen.

Det förfarande som föreslås är enligt SvSF:s mening alltför komplicerat, och riskerar framför allt att dra ut på tiden då Polismyndigheten måste godkänna dessa personer. Detta kan skapa problem då många grenar är begränsade till vissa specifika tidsperioder under året, och behovet av att kunna engagera ideella kan då kräva ett snabbt förfarande. SvSF föreslår därför att den kontrollansvariga anmäler in vapenhanterarna till Polismyndigheten, som därefter går igenom om personen är lämplig utifrån diverse registerslagningar. Om personen då inte bedöms lämplig får denna inte vara vapenhanterare. Om handläggningstiden blir så pass effektiv som det framställs i utredningen utgör det inget problem att en hanterare direkt får hjälpa till med vapenhantering men det underlättar för skytteföreningarna. Det innebär även att det ligger i Polismyndighetens eget intresse att tillse att handläggningstiden hålls på en rimlig nivå. Skytteföreningarna arbetar även kontinuerligt med att bedöma personers lämplighet kopplat till föreningsintyg och även allmänt när det gäller lämplighet att agera som tränare, ledare och andra positioner inom föreningen.

SvSF menar även att de krav som framställs i avsnitt 14.3.3 är underförstått i och med att en person utses till vapenhanterare. Det åligger föreningarna att bedöma vilka kunskaper och färdigheter som behövs för uppdraget och det är även föreningarna som har bäst förutsättningar att bedöma detta.

SvSF önskar även ett förtydligande när det gäller vapenhavare som innehar vapentillstånd. Det är föreningsverksamheten viktigt att dessa inte begränsas till att enbart hantera vapen som är av samma kaliber som vapentillståndet. SvSF uppfattar inte heller att det är tanken, då vapentillståndet visar på den lämplighets- och säkerhetsprövning som redan skett av individen. Detta kan dock förtydligas.

15.4 Elektroniska tillståndsbevis avseende innehavstillstånd

SvSF är positiva till att det införs elektroniska innehavstillstånd så länge det är möjligt för de som personer behöver ett fysiskt innehavstillstånd att få ett sådant. Vår bedömning är att det kan finnas tillfällen vid resor till andra länder där elektroniska innehavstillstånd inte godkänns.

18.4 Skyttesammanslutningar bör få låna ut skjutvapen vid upprepade tillfällen

SvSF tillstyrker utredarens förslag att sammanslutning för målskytte vid upprepade tillfällen ska tillåtas låna ut ett skjutvapen för målskjutning om vapnet ska innehas och användas vid träning eller tävling.

19.5 En ökad flexibilitet avseende var enskilda personers skjutvapen ska förvaras

SvSF tillstyrker förslaget om ökad flexibilitet i var enskilda personer förvara sina skjutvapen. Vi föreslår dock att anmälningsplikt ska gälla i stället för tillståndsplikt med ansökningsavgift.

Vi avstyrker dock förslaget att polismyndigheten ska få utfärda närmare föreskrifter om förvaringsutrymmets beskaffenhet och larm.

SvSF föreslår vidare att regeringen tillsätter en utredning specifikt om vapenförvaring för enskilda och skyttesammanslutningar. De krav som Polismyndigheten idag via sina allmänna råd ställer på vapenförvaring är i internationell jämförelse väldigt höga och i de flesta fall otroligt kostsamma både för enskilda vapenägare och skyttesammanslutningar. För enskilda vapenägare med många vapen kan det vara helt omöjligt att uppfylla kraven då det helt enkelt inte går att få in tunga Grade 3 skåp i många bostäder.

19.6 Utvidgade möjligheter till förvaring hos annan

SvSF tillstyrker utredarens förslag om utvidgade möjligheter till förvaring hos annan.

23 Införsel med stöd av det europeiska skjutvapenpasset

SvSF anser att EU:s förenklade införseltillstånd ska gälla även i Sverige för såväl sportskyttar som jägare. Vi anser att enskild person som har ett giltigt europeiskt skjutvapenpass har rätt att utan särskilt tillstånd medföra alla införda i skjutvapenpasset, med tillhörande ammunition och ljuddämpare, vid vistelse i Sverige, för tillfällig användning vid organiserad träning, tävling eller jakt som de inbjuds till.

Vi anser att ordet tävlingsskjutvapen som utredaren använder inte ska användas då detta begrepp inte används i vapenlagstiftningen utan ersätts med vapen för målskjutning eller jakt.

5 § Bör formuleras enligt följande:

5 § När det är särskilt föreskrivet får enskilda personer som har ett giltigt europeiskt skjutvapenpass, utan särskilt tillstånd, medföra skjutvapen som är införda i skjutvapenpasset med tillhörande ammunition och ljuddämpare vid vistelse i Sverige för tillfällig användning vid tävling, träning eller jakt. Personen ska medföra dokumentation som styrker att föremålen ska användas vid tävling, träning eller jakt i Sverige.

Den som med stöd av första stycket har fört in vapen, ammunition och ljuddämpare i Sverige får utan tillstånd inneha egendomen i Sverige under högst tre månader från dagen för införandet.

Införande av äldre hagelgevär i EU vapenpass.

Nuvarande ordning där det inte är möjligt att föra in hagelgevär som släppts ut på marknaden före den 14 september 2018 i skjutvapenpasset är mycket besvärande för de av våra medlemmar som innehar ett sådan vapen och önskar resa till annat EU land för träning eller tävling.

Vi står helt bakom utredarens förslag.

Utredaren föreslår ”att enkelskotts långa skjutvapen med slätborrade lopp som innehavaren har tillstånd att inneha ska anses omfattas av kategori C punkten 7 i bilagan till vapenförordningen när en person ansöker om utfärdande av ett europeiskt skjutvapenpass.”

SvSF anser att det är mycket angeläget att denna ändring genomförs skyndsamt och anser att det bör införas i nuvarande förordning för att skynda på processen.’

Vi anser det omgående ska vara möjligt att föra in dessa vapen skjutvapenpassen.

25 En förbättrad samverkan

SvSF tillstyrker utredarens förslag att Polismyndigheten bör initiera en regelbunden dialog med berörda skytte- och jaktorganisationer med flera.

Avsnitt 26.3 En tydligare åtskillnad mellan legal och illegal vapenhantering

SvSF ser positivt på att utredningen eftersträvat att tydliggöra de skillnader som finns mellan sådana brott som av misstag begås av legala vapenägare och sådana som begås med syfte att förse kriminella med vapen och liknande. SvSF anser även att det är ett stort ansvar att äga vapen, vilket gör att det måste ställas skarpa krav på att förvara och hantera vapen på ett säkert och lagenligt sätt. SvSF har därmed inga synpunkter på den straffrättsliga regleringen i sig. Däremot delar SvSF inte utredarens syn, avsnitt 26.3.4, på att överskridet lån inte skulle kunna anses utgöra en liknande förseelse som inte heller ska straffas som ett vapenbrott. Avseende straffskalan för det aktuella brottet menar SvSF vidare att denna bör stanna på bötesnivå, då större överträdelse istället faller under vapenbrott och den straffskala som gäller för det brottet.

SvSF anser dock generellt att det viktigaste för sportskyttar inte är lagföringen i sig, utan att det råder en balans mellan vilken typ av förseelse som skett och konsekvensen för skyttens vapeninnehav. SvSF menar därmed att det för det nya brottet, överträdelse av ett tidsbegränsat tillstånd att inneha skjutvapen, inte ska leda till att vapnet ska förverkas. Det ter sig även konstigt att föreslå att en viss regel ska tillämpas och samtidigt ange att denna som huvudregel inte kommer användas utan att undantagen i regeln ofta kommer att tillämpas. En överträdelse bör i dessa fall enligt SvSF:s mening som huvudregel inte medföra att vapnet förverkas. Detta även med hänsyn till att grövre överträdelse även fortsättningsvis är att bedöma som vapenbrott och de förverkanderegler som är knutet till detta.

Övergripande angående regeringens möjlighet att delegera föreskriftsrätt till Polismyndigheten eller annan lämplig myndighet

SvSF noterar inledningsvis att utredningen i hög grad rekommenderar att delegation ska ske till myndighet avseende föreskriftsrätt. I många fall är detta en naturlig ordning, då vissa typer av detaljregleringar inte lämpar sig för lag eller förordning samt då det finns behov av att kunna ändra dessa utan lagstiftningsprocess eller att regeringen ändrar i en förordning. Den föreskriftsrätt som utredningen föreslår är enligt vår mening alltför omfattande, och överlämnar vapenägare till myndighetens nyckel.

Avseende föreskriftsrätt kring aktivitetskravet menar vi att detta är sådant som ska regleras på myndighetsnivå. Vi vill dock understryka vikten av att den myndighet som utfärdar föreskrifterna samverkar med de auktoriserade skyttesammanslutningarna så att dessa motsvarar de faktiska förhållandena.

En reglering där SvSF anser att vissa vägledande bestämmelser bör tas med i förordningen är förslagen i avsnitt 19.5 En ökad flexibilitet avseende var enskilda personers skjutvapen ska förvaras. Utredaren anger att det inte går att gå in i detalj på hur föreskrifterna bör utformas. SvSF

kan dela denna bedömning. Utredaren uppger dock även att några huvudlinjer bör vara att förvaringskraven ska utgå ifrån antalet vapen och vapnens farlighet. Denna typ av generell vägledning bör kunna regleras i förordningen. SvSF anser därmed att det bör uppmanas att detta ska tas med på samma sätt som utredaren föreslår i vissa andra delar av utredningen.

Vidare anges i avsnitt 19.15 Förvaring under transport att frågan om förvaring under transport bör uppmärksammas inom ramen för Polismyndighetens fortsatta föreskriftsarbete. Denna reglering är av stor betydelse för den enskilde skytten, och det är av stor vikt att regleringen är genomtänkt och väl avvägd mellan säkerhetsaspekten och att denna inte medför en onödigt betungande hantering för den enskilde. SvSF delar utredarens slutsats om att ytterligare förtydliganden kring denna typ av detaljfrågor inte ska ske på lagnivå. SvSF anser däremot att det bör framgå av utredningen att vissa ytterligare förtydliganden bör framgå av förordning. Vägledning i denna fråga bör inte fritt överlämnas till Polismyndigheten utan förutsebarheten kräver att detta framgår i förordning.

Johan Carlson
Förbundsstyrelseordförande

Jonas Edman
Förbundschef